

ZSIGMOND ÉS NAGY ÜGYVÉDI IRODA
(1075 BUDAPEST, MADÁCH TÉR 5.)

DR. ZSIGMOND GYÖRGY ÜGYVÉD

Alkotmánybíróság

1015 Budapest
Donáti utca 35-45.

Hiv. sz.: **IV/1346-1/2016.**

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBIROSÁG	
Ügyszám:	IV/1346-8/2016
Érkezett:	2017 MÁRC 09. Személyesen
Példány:	1
Melléklet:	1 eredeti közvetlen a. szívat db
Kezelőiroda:	Ju!

Dr. Zsigmond György ügyvéd (Zsigmond és Nagy Ügyvédi Iroda, 1075 Budapest, Madách tér 5.), mint [REDACTED] és kk [REDACTED] ([REDACTED] ajtó alatti lakosok) indítványozók jogi képviselője a fenti számon folyamatban lévő ügyben kiegészítve a korábbi beadványomat az alábbi egységes szerkezetű alkotmányjogi panaszt nyújtom be a tisztelt Alkotmánybíróság elé:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, állapítsa meg, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (26.K.31.463/2016/15. számú) ítélete indítványozók Alaptörvényben biztosított jogait sérti és erre tekintettel semmisítse meg azt.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. A megsemmisíteni kért bírói döntés:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 26.K.31.463/2016/15. számú 2016. június 14. napján meghozott ítélete (továbbiakban: közigazgatási ítélet, mellékelve).

2. Az Alaptörvényben biztosított és álláspontunk szerint megsértett jogok megnevezése:

L) cikk (1) Magyarország védi a házasság intézményét mint férfi és nő között, önkéntes elhatározás alapján létrejött életközösséget, valamint a családot mint a nemzet fennmaradásának alapját. A családi kapcsolat alapja a házasság, illetve a szülő-gyermek viszony.

VI. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.

XV. cikk (5) Magyarország külön intézkedésekkel védi a családokat, a gyermekeket, a nőket, az időseket és a fogyatékkal élőket.

XVI. cikk (1) Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz.

(2) A szülőknek joguk van megválasztani a gyermeküknek adandó nevelést.

XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

XXVIII. cikk (7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

III. cikk (1) Senkit nem lehet kínzásnak, embertelen, megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek alávetni, valamint szolgaságban tartani.

3. A közvetlen érintettség kifejtése:

[REDACTED] indítványozó orosz állampolgár, bevándorolt státusszal 23 éve él Magyarországon, leánya kk. [REDACTED] indítványozó orosz állampolgár, Magyarországon született, itt él, jelenleg letelepedési engedéllyel, önmagát magyarnak vallja. [REDACTED] és [REDACTED] 2009. 10. 30. napján kötöttek házasságot Budapest Főváros III. Kerületi Polgármesteri Hivatala Deli Andrea anyakönyvvezető előtt. (A házassági anyakönyvi kivonatot mellékelem.)

2008. február 28. napján Magyarországon született gyermekük kk. [REDACTED] (A születési anyakönyvi kivonatot mellékelem.)

[REDACTED] közvetlen érintettségét az adja, hogy [REDACTED] felesége, kk. [REDACTED] közvetlen érintettségét pedig, hogy a kiskorú gyermeke.

4. Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel:

Indítványozók fentiek szerint családtagjai [REDACTED] nak, aki a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal (továbbiakban közigazgatási hatóság) előtt kérte menekültkénti vagy oltalmazottkénti elismerését.

A közigazgatási perben támadott, a közigazgatási hatóság által 106-1-51546/21/2015-M számon hozott, közigazgatási határozat (továbbiakban: közigazgatási határozat) elutasította [REDACTED] kérelmét és megállapította, hogy tekintetében a visszaküldés tilalma nem áll fenn.

A menekültügyi hatóság [REDACTED] humanitárius célból kiadott tartózkodási engedélyét visszavonta.

2007. évi LXXX. törvény a menedékjogról (továbbiakban: Met.) 45. § (5) szerint a visszaküldési tilalom fenn nem állása esetén a menekültügyi hatóság az elismerés iránti kérelmet elutasító döntésében rendelkezik a külföldi humanitárius célból kiadott tartózkodási engedélyének visszavonásáról, és - ha a külföldi más jogcímen nem jogosult Magyarország területén tartózkodni - a külföldi a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény szerinti kiutasításáról és kitoloncolásáról, valamint megállapítja a beutazási és tartózkodási tilalom időtartamát.

A Met. 4. § (1) bekezdése szerint e törvény rendelkezéseinek alkalmazása során a gyermek mindenképp felett álló érdekének és jogainak figyelembevételével kell eljárni, illetve a (2) bekezdés szerint e törvény rendelkezéseinek alkalmazása során a család egységének elvét szem előtt kell tartani.

A közigazgatási határozat indítványozókról megállapította „házassági névként már a [REDACTED] [REDACTED] t viseli. Felesége orosz állampolgár, aki állandó tartózkodási engedéllyel él Magyarországon 20 éve: gyermekük [REDACTED] ő 2008-ban született.”

Egyebekben nem terjed ki a közigazgatási eljárás a Met. fenti alapelveire sem, különösen hogy indítványozók vonatkozásában kiskorú indítványozó, illetve a család érdekeinek figyelembe vételére. A Magyar Állam előtt jogszerű és külön bírósági eljárásban vizsgált házasság védelmére.

A közigazgatási bíróság az ítélet indoklásában a közigazgatási hatósággal egyezően megállapította, hogy [REDACTED] felesége orosz állampolgár aki állandó tartózkodási engedéllyel él Magyarországon 20 éve gyermekük [REDACTED] 2008-ban született, illetve „az alperes a vizsgálatot kellően egyéniesített módon végezte, a felperes egyéni körülményeinek vizsgálata körében ellenőrizte a felperes családtagjainak magyarországi tartózkodási jogosultságát érintő feltételeket, ennek során megállapította, hogy a nyilvántartások szerint a feleség az alperesi határozat meghozatala idején fennálló bevándorolt státusszal rendelkezett, míg a kisgyermek letelepedett jogállású. Az egyéniesített vizsgálat hiánya körében tett felperesi hivatkozás mindezekre figyelemmel nem képezhette a határozat hatályon kívül helyezésének alapját.”

A bírósági döntés következményeként indítványozóknak vagy szétszakítják a családját vagy a bírósági döntést törvényesen követő kiutasítás miatt a teljesen idegen Azerbajdzsánba lenne szükséges távozniuk. A kiskorú [REDACTED] indítványozó jogai különösen súlyosan sérülnek mindkét esetben, utóbbi esetben elveszítené születése óta fennálló környezetét, iskoláit, közösségét, illetve ismeretlen, jelentős kulturális és vallási különbségekkel rendelkező közegbe kerülne, ahol a nyelvet sem érti, más vallású, ráadásul önmagát magyarnak érzi.

Nagykorú indítványozó huszonhárom éve folyamatosan Magyarországon él, jelentős ingatlan és ingó vagyonnal, működő vállalkozással, berendezett élettel. Házasságát [REDACTED] -al a Magyar Állam előtt és engedélyével, a magyar jogszabályoknak megfelelően kötötte. A csatolt MB 2355795 számú házassági anyakönyvi kivonat, amely közhitelesen tanúsítja a bejegyzett adatokat.

A közigazgatási bíróság ítéletének indoklása szerint vizsgálja a közigazgatási határozat jogszerűségét az eljárási és anyagi jogszabályoknak megfelelést. Ennek során a Met. 68. § (3) bekezdése szerint a közigazgatási bíróság felülvizsgálata kiterjed mind a tények, mind a jogi szempontok teljeskörű, és a bírósági döntés meghozatalának időpontja szerinti vizsgálatára.

A perben a bíróságnak a tényállás vonatkozásában - a kereseti kérelem és az alperesi ellenkérelem keretei között - abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az alperes kellően tisztázott tényállás alapján hozta-e meg döntését, eleget tett-e az indoklási kötelezettségének, a kérelem elbírálása során kellően egyéniesített vizsgálatot folytatott-e le, a bizonyítási eljárás lefolytatása során megvalósultak-e a felperes által hivatkozott jogszabálysértések, az alperes helytállóan állapította meg, hogy a menekültkénti és az oltalmazottkénti elismerés feltételei nem állnak fenn, továbbá a visszaküldés tilalma nem áll fenn.

A közigazgatási bíróság indoklása szerint a 2004. évi CXL. törvény a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól (továbbiakban: Ket.) 2. § (3) bekezdés alapján a közigazgatási hatóság az eljárás során az érintett ügyre vonatkozó tényeket veszi figyelembe minden bizonyítékot súlyának megfelelően értékeli döntését valóságú tényállásra alapozza, illetve ugyanezen törvényhely 3. § (1) bekezdés szerint a közigazgatási hatósági eljárásban a törvény keretei között a hivatal való eljárás elve érvényesül.

A közigazgatási bíróság „az alperesi határozatban foglaltak alapján úgy ítélte meg, hogy a Met. 40. §-a értelmében az elismerés iránti kérelemre vonatkozó elutasító döntés meghozatalakor a felperes egyéni helyzetének értékelése a szükséges mértékben megtörtént, az egyéni helyzet értékeléséhez az alperes a családi körülményeket feltárta, a felperes előadásait, személyes és családi viszonyait, valamint a beszerzett országinformációkat egyaránt értékelte.

A bíróság a fentiek szerint megállapította, hogy alperes határozata az anyagi jogi jogszabályoknak megfelelt, és eljárásjogi szempontból sem valósít meg az ügy érdemére kiható - hatályon kívül helyezést megalapozó jogszabálysértést, ezért a rendelkező részben foglaltak szerint a keresetet elutasította”.

A közigazgatási bíróság fenti ítélete indítványozók Alaptörvényben biztosított jogait sérti.

Az Alaptörvény L) cikkének (1) bekezdése szerint Magyarország védi a családot, a családi kapcsolat alapja a házasság, illetve a szülő-gyermek viszony.

Az Alaptörvény VI. cikkének (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát tiszteletben tartsák.

Indítványozók és ██████████ egyértelműen családban élnek, szoros családi kötelékben, közös háztartásban, gyermekük rendezett élettársi viszonyuk 2006 megkezdése után fogant, házasságukat 2007-ben kívánták megkötni, azonban arra a Magyar Állam ezirányú engedélyének 2009-ben történő megszerzését követően 2009. október 30. napján került sor.

Iratellenes egyebek mellett a közigazgatási ítélet legelső mondata, miszerint ██████████ azeri állampolgár, tekintettel arra, hogy a születési anyakönyvi kivonata az eljárás részét képezte, amely szerint hontalan.

Azóta ideális családi életet élnek, családjuk számára rendezett körülményeket teremtettek. Utalva a korábbiakban kifejtettekre kk. ██████████ Magyarországon született, születése óta itt él, magyarul beszél, azeriül nem beszél, magyar iskolába jár, kultúrája magyar, önmagát magyarnak érzi.

A korábbi, nem túl szociális, a közigazgatási bíróság ítéletéből is kitűnő életmóddal az érintett a tíz évvel ezelőtt történt családalapítással felhagyott.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „kívánatos, hogy a gyermekek lehetőleg teljes családban szülessenek, mivel a gyermek fejlődése szempontjából nemcsak az anyai gondoskodásnak, hanem az apa személyének és az apai nevelésnek is rendkívüli fontossága van”. (750/B/1990. AB hat.)

„A házasság intézménye kultúránkban és jogunkban is hagyományosan férfi és nő életközössége. Ez az életközösség tipikusan közös gyermek születését és családban való felnevelését célozza, amellett, hogy a házastársak kölcsönös gondoskodásban és támogatásban élésének is kerete. (...) A házasság intézményét az állam arra tekintettel is részesíti alkotmányos védelemben, hogy elősegítse a házastársak számára a közös gyermekkel is rendelkező család alapítását.” 14/1995. (III.13.) AB hat.)

A közigazgatási bíróság határozata eljárásában, álláspontom szerint törvénytelenül, nem terjed ki a tények és a jogi szempontok teljeskörű vizsgálatára, és ezzel, de főleg ítéletével megsérti indítványozók Alaptörvényben biztosított fenti jogait (és egyúttal a menekültügyi törvényt is.)

Indítványozóknak a családi életük védelme és tiszteletben tartása mellett Alaptörvényben biztosított joguk a magánéletük tiszteletben tartásához való jog. A korábban kifejtettek szerint ██████████ indítványozó húszonhárom éve, kk. ██████████ születése óta Magyarországon élnek, családon kívüli szociális kapcsolataik beágyazottsága és integrációja, a beszélt nyelv, illetve kiskorú indítványozó esetében az identitása miatt nem várható el, hogy családjá épségben tartása miatt egy távoli, egészen más kultúrával és eltérő vallással rendelkező országba költözzön, amivel semmilyen kapcsolatuk sincs.

Nemzetközi jogi példaként áll a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya (PPJNE) alapján működő ENSZ Emberi Jogi Bizottsága döntése, a Winata kontra Ausztrália ügyben, ahol az érintett felek indonéz állampolgársággal rendelkeztek, Ausztráliába jogszerűen léptek be, azonban az idegenrendészeti szabályok megsértésével mintegy tíz éven át túltartózkodtak. 1988-ban közös gyermekük született Ausztráliában, aki 1998-ban szerzett ausztrál állampolgárságot. Ezt követően a kérelmezők „szülői vízumért”

folyamodtak a hatóságokhoz, amit nem kaptak meg, ugyanis ennek kérelmezéshez az állam területén kívül kellett volna tartózkodniuk. Ráadásul a vízum megszerzése a kvótarendszer és a várólista miatt évekbe tellett volna. Érvényes tartózkodási engedély nélkül a szülőkre kitoloncolás várt. Az ausztrál kormány azzal érvelt, hogy a tervezett intézkedés nem sérti a kérelmezők családi és magánéletének tiszteletben tartásához való jogát, mivel a gyermek minden további nélkül távozhat a szüleivel. Az Emberi Jogi Bizottság ezzel szemben megállapította a PPJNE vonatkozó 17. és 23. cikk (1) bekezdésének sérelmét, kimondva, hogy ebben az esetben a család előtt nyitva álló mindkét lehetőség megvalósulása (akár a gyermek elhagyja az országot a szüleivel, akár ott marad egyedül) önkényes beavatkozás a kérelmezők családi életébe. Tekintettel arra, hogy a kérelmezők tizennégy éve élnek Ausztráliában, és gyermekük egész gyermekkorát ott töltötte, nem elegendő a kiutasítást pusztán az idegenrendészeti szabályok érvényesítésére alapozni, további indokok is szükségesek.

A jelen beadványhoz mellékelt házassági anyakönyvi kivonat alapján hontalan személlyel házasságot kötő [REDACTED] indítványozó alapjogai ütköznek a közigazgatási bíróság ítéletével az alábbiak miatt is. A közigazgatási ítélet ellentétes az *Alaptörvény L) cikkének (1) bekezdését és a VI. cikkének (1) bekezdését kitöltő 2002. évi II. törvény* (az Egyesült Nemzetek Szervezete keretében New Yorkban, 1954. szeptember 28-án létrejött, a Hontalan Személyek Jogállásáról szóló Egyezmény kihirdetéséről) *12. Cikk 2. pontjával, amely szerint a hontalan személy által megszerzett és a személyi jogállapothoz fűződő jogokat, különösen a házassággal kapcsolatos jogokat, a Szerződő Állam tiszteletben tartja, amennyiben szükséges, az állam jogszabályai által megkívánt formaságokkal összhangban, feltéve, hogy a szóban forgó jogosultságot az állam jogszabályai akkor is elismerik, ha az adott személy nem lett volna hontalan.*

A közigazgatási ítélet indítványozók alapjogait a nemzetközi szerződés szerint különös módon sértette illetve sérti, továbbá itt az is a sérelem része, hogy ugyanezen jogszabály igazgatási intézkedések fejezetének 27-28. cikke szerint a Szerződő Államok a területükön levő bármely hontalan személy számára, aki nem rendelkezik érvényes úti okmánnal, személyazonossági okmányokat állítanak ki, illetve a Szerződő Államok a területükön jogszerűen tartózkodó hontalan személyek számára a területükön kívül történő utazás céljára úti okmányt állítanak ki, amennyiben a nemzetbiztonság vagy közrend kényszerítő okai más nem követelnek, ... és különösen jóindulatú elbírálásban részesítik a területükön tartózkodó olyan hontalan személyek úti okmánnal való ellátását, akik nem képesek jogszerű tartózkodási helyük államától úti okmányt beszerezni.

A közigazgatási bíróság ítélete ezek alapján sérti indítványozók magánéletük tiszteletben tartásához fűződő jogát, illetve a közös mozgás és utazás ellehetetlenítése kiskorú indítványozó gyermeki jogait.

Az Alaptörvény XV. cikk (5) szerint Magyarország külön intézkedésekkel védi a gyermekeket, illetve a XVI. cikk (1) bekezdése szerint minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. A közigazgatási bíróság ítélete sérti k. Isayeva Szófia gyermeki jogait.

A gyermek mindennekfelett álló érdekét már feltehetően a közigazgatási bíróság eljárása is sérti, mivel a törvény ellenére nem veszi figyelembe azokat. A közigazgatási ítélet, amely elszakítaná vele születése óta rendezett családban együtt élő édesapjától, illetve ezen túl is veszélyeztetné az Alaptörvényből levezethető oktatáshoz, családi, illetve családon kívüli kapcsolataihoz való jogát nagyon aggályos.

Az Alkotmánybíróság korábbi döntéseiben megállapítja a már fentebb idézettek szerint, hogy a gyermek fejlődése szempontjából az apa személyének és az apai nevelésnek is rendkívüli fontossága van. (750/B/1990. AB hat.)

Az Alaptörvényben biztosított gyermeki jogok tartalmát a magyar jog és a nemzetközi szerződések adják meg. Az Alaptörvényből következően az állam kötelessége, hogy a gyermek személyiségfejlődéséhez szükséges védelmet és gondoskodást nyújtson, ami jelen esetben magában foglalja azt, hogy „a gyermek személyiségét, így az egész jövő életét meghatározó súlyos kockázatvállalást is elhárítsa”, azaz mondva csinált okból nem szakítható el a szüleitől, nem szakítható ki az Alaptörvény szerint az együttélés legfontosabb keretéből a családból és a nemzetből, illetve ésszerűen nem elvárható, hogy a számára teljesen ismeretlen, idegen nyelvű és kultúrájú országba költözzön.

A közigazgatási bíróság döntése sérti továbbiakban kk. ██████████ Alaptörvényben biztosított jogát, mely szerint senkit nem lehet embertelen, megalázó bánásmódnak alávetni. A kiskorúval szemben az, hogy elszakíthatják édesapjától kegyetlen, embertelen bánásmód, amellyel gyermeki jogai, mindennek felett álló érdekei sérülnének. A kiszolgáltatott kiskorú pszichés állapotára feltehetően maradandó hatást gyakorol, személyiségfejlődése torzulhat.

A gyermekvédelem nemzetközi jogi alapidokumentuma az 1989-es ENSZ egyezmény a gyermek jogairól (a továbbiakban: Gyermekjogi Egyezmény), amelyet a magyar országgyűlés a 1991. évi LXIV. törvénnyel hirdetett ki.

A Gyermekjogi Egyezmény jelentősége az, hogy világszerte kötelező érvényű jogi dokumentumba foglalja a gyermek, mint a család, a társadalom és egyben az emberiség jövő reménységének védelmét. Az Gyermekjogi Egyezmény központi fogalma és alapelve a gyermek mindennek felett álló vagy legfőbb érdeke (3. cikk).

A Gyermekjogi Egyezmény kiköti, hogy a gyermekkel kapcsolatos valamennyi intézkedés során a gyermek mindennek felett álló érdeke jelenti az elsődleges szempontot.

A gyermek mindennek felett álló érdekének vizsgálatakor átfogóan kell a gyermek identitását értékelni, tekintettel származására, nevelkedésére, etnikai, nyelvi háttérére, különleges sérülékenységére és a védelem iránti szükségletére. Ez többek között azt jelenti, hogy a gyermek mindennek felett álló érdekét szolgálja, hogy

- oktatásban részesüljön (28. cikk),
- családi kapcsolatait megtartsa (8. cikk),
- ismerje szüleit, valamint ahhoz, hogy ezek neveljék (7. cikk),
- véleményét kikérjék a rá vonatkozó kérdésekben (12. cikk),
- tiszteljék, és önálló személyként bánjanak vele (16. cikk).

Ugyanígy, a Gyermekjogi Egyezmény megállapítja, hogy mi az, ami biztosan nem szolgálja a gyermek mindennek felett álló érdekét: például ha

- bármiféle erőszaknak van kitéve (19. cikk),
- elszakítják szüleitől (9. cikk),

Szintén kulcsfontosságú a gyermek családi kapcsolatainak fenntartása, a család egységének helyreállítása a mindennek felett álló érdek meghatározásakor.

Tehát már a kiskorú indítványozó gyermeki jogai, amelyeket az Alaptörvény és nemzetközi szerződések biztosítanak, rendkívül jelentős, alapjaiban és feltehetően visszafordíthatatlanul sérülnek.

Az ügyben sérült az indítványozóknak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése szerinti joga. Már a közigazgatási eljárás során sem tudtak jogorvoslattal élni a döntés ellen, amely a jogukat vagy jogos érdeküket érintette. Az őket legalapvetőbb jogaikban érintő döntésekben nem nyilatkozhattak, az ügyről hivatalosan nem volt tudomásuk, és semmilyen jogorvoslati lehetőségük.

A közigazgatási bíróság ítéletének fent már idézett indoklása, amely szerint „az alperesi határozatban foglaltak alapján úgy ítélte meg, hogy a Met. 40. §-a értelmében az elismerés iránti kérelemre vonatkozó elutasító döntés meghozatalakor a felperes egyéni helyzetének értékelése a szükséges mértékben megtörtént, az egyéni helyzet értékeléséhez az alperes a családi körülményeket feltárta, a felperes előadásait, személyes és családi viszonyait, valamint a beszerzett országinformációkat egyaránt értékelte” sérti indítványozók tisztességes eljáráshoz való, az Alaptörvényben biztosított jogait. Indítványozók még értesítést sem kaptak egy, az közvetlen családi élethelyzetüket alapvetően befolyásoló eljárásról.

Fentiek alapján kérem az Alkotmánybíróságot, hogy a panaszolt közigazgatási bírósági ítéletet a fent kifejtett indokok alapján az Alaptörvénnyel való ütközése miatt semmisítse meg.

Állapítsa meg, hogy indítványozók családjának joga van az Alaptörvényben biztosított jogaihoz, különösen a családi életük tiszteletben tartásához, illetve [REDACTED] indítványozónak ahhoz, hogy édesapjától (családjától) nem lehet elszakítani, joga van tőle a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz.

5. Indítványozók számára más jogorvoslati lehetőség nincs biztosítva, más eljárás részükről nincs folyamatban az ügyben.

6. Az Abtv. 53. § (4) bekezdése alapján kérem, hogy a közigazgatási ítélet végrehajtását az eljárásuk befejezéséig függessze fel, egyúttal kötelezze a közigazgatási hatóságot, hogy az új eljárás jogerős lezárásáig az édesapa hontalan személyi- és útiokmányait adja vissza, kiskorú indítványozó érdekeire (is) tekintettel.

A végrehajtás esetleges felfüggesztése semmilyen kárt nem okozhat, tekintettel arra, hogy az érintett huszonhárom éve él Magyarországon, azonban, figyelemmel az alkotmányjogi panasz tartalmára is, a végrehajtás felfüggesztésének elmaradása az ügyben szereplő kiskorú érdekeit rendkívül súlyosan sérti és vonatkozásában helyrehozhatatlan kárral járna (édesapja kiutasítása Magyarországról, akit így a kilenc és fél éves gyermek éveig biztosan, de előfordulhat, hogy soha többé nem láthatna).

7. Indítványozók kijelentik, hogy jelen alkotmányjogi panasz indítvány nyilvánosságra hozatalához, főként kiskorú érdekeire tekintettel, anonimizált formában járulnak hozzá, illetve személyes adataik nyilvánosságra hozatalához nem járulnak hozzá.

Budapest, 2017. március 7.

Indítványozók képviselőjében:

